

Митрополит Јоаникије у Цетињском манастиру: Смјестимо Богомладенца Христа у срца своја

На други дан Божића када наша Света црква прославља Сабор Пресвете Богородице, 8. јануара, Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је са свештенством и вјерним народом Свету литургију у Цетињском манастиру.

У току Свете службе Божије Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је миропомазао новокрштену Магдалену Пешикан, а бесједом прије причешћа поучио вјерни народ о данашњем празнику када сва Црква одаје славу и хвалу Пресветој Богоматери, која је родила Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа, као и о Светом праведном Јосифу Обручнику, кога данас такође прослављамо.

“Мир Божији – Христос се роди!

Нека буде срећан празник Рођења Христовога који славио у наставку, радујући се доласку Бога у овај свијет, који је примио људску природу. Свршила се велика тајна, да Бог творац Неба и Земље, вјечни Судија коме

анђели приступају са страхом, од кога трепте све силе небеске, да је Он дошао у овај свијет и примио људску природу.

Видимо како се цијела творевина, и Небо и Земља, огласила на себи својствен начин. Анђели пјевају химне у част оваплоћења Христовог, јављају благу вијест пастирима витлејемским и заповједају им да оду до Витлејема јер се родио Господ. Мудраци са истока путују и долазе до Витлејема, предвођени звијездом небеском, да се поклонe Богомладенцу Христу. Чујемо глас пророка из дубине вјекова који сложено, али сваки на свој начин, говоре о Рођењу Христовом. Говорио је и Мојсије, давно прије Христа и Давид, и Исаија и Данило, и Малахија, сви су они некада били, али заправо данас на Рођењу Христовоме, они су се на одређен начин појавили да прославе Христово Рођење. Једино не чујемо да Свети праведни Јосиф, кога данас прослављамо, па чак ни Пресвета Богородица, не чујемо ништа да говоре. Како то може бити да Пресвета Дјева Богородица од које је силом Духа Светога Богомладенац Христос примио људску природу, прво зачет у Њезиној утроби па рођен, дошао у овај свијет као један од нас поистовећујући се са нама, поставши дијете које треба повити и положити, како то да ништа не чујемо? Неће бити и да су они онијемили од чуда него нијесу потребне ријечи зато што је дошао Онај који ће да говори, који је ријеч Божија, а њихово срце, Пресвете Богородице и Светога праведног Јосифа који гледа чудеса непрестано пред својим очима, коме се непрестано анђео јавља и руководи га шта треба да чини и куда треба да иде, њихова душа пјева. А када душа пјева онда није потребно много ријечи, чак су ријечи и сувишне. И то је неисказана радост која је преплавила срце Пресвете Богородице и Светога праведног Јосифа Обручника. Овај прости човјек, дрводеља, столар, који је претходно имао брак, имао дјеце, али као Божији праведник, он је Божијим промослом одређен када је остао удовац да буде по закону муж Пресвете Дјеве Богородице, то је било да би пред људима се тај брак озаконио, али заправо Јосиф је био чувар дјевства Пресвете Богородице јер је она зачала још прије брака Духом Светим. И видимо како се као прост човјек, али честит, веома узнемирио кад је сазнао да је Пресвета Богородица трудна. Али га је анђео Господњи поразговорио и рекао му о чему се ради, да се свршава велика тајна и од тада Свети Јосиф усходи из тајне у тајну.

Видимо послије Рођења Христовога, када се испунило обећање Божје и пророштва пророка, да одмах пријети опасност Богомладенцу Христу од безбожнога Ирода који се препао својој власти, јер ако дође Месија, Господар на господарима и Цар над царевима, он више неће имати власт. Он и онако већ није имао пуну власт него је био под влашћу римског императора, а и то

мало власти било му је значајније од свега у животу. Таква је то страст, такав је то порок када се човјек много веже за ма који положај. Међутим, анђео Господњи јавља, коме? Томе ћутљивоме Јосифу, не некоме другом, човјеку који зна да чува тајну и заповједа му: Узми дијете и матер његову и иди за Египат. И он послушно иде. И оде, искраде се из Палестине, побјегне од мача Иродова и никога није могао примијетити. Он је на вријеме умакао за Египат зато што је знао да чува тајну, никоме ништа није говорио, иначе да је некоме рекао: одох ја за Египат, ево Ирод хоће да убије дијете, то би се одмах чуло. Веома је важно чувати тајну, а то могу само људи од највећег карактера, од највећег поуздања, најјаче личности! И зато је Пресвета Богородица била повјерена овом Светоме мужу – човјеку Божјем по истини. И он се опет удостојава да му се послѣ неког времена у Египту јави анђео и каже: Узми дијете и матер његову и врати се у земљу своју јер су помрли они који су тражили душу дјетета. Видите какав свједок Божији, каква личност!

И њему је подобан његов син Јаков, кога такође данас помињемо у прву недјељу послѣ Рођења Христовога, који је био први епископ јерусалимски. За његово име се заправо везује и настанак Цркве, на неки начин. Прва Црква је била у Јерусалиму и њен први епископ је био Јаков, брат Господњи. Такође личност изузетна по свему, карактерна. Толики је имао углед код осталих Јевреја да су жељели да им он буде вођа, али пошто је био епископ хришћански и апостол онда су жељили да га некако обрете, да га врате на пут Мојсија. И он им обећа да ће да се врати само да изађе на врх једне велике палате и да отуда проповиједа закон Мојсијев, а Мојсије је пророковао о доласку Христовом. И он је заправо користећи пророштва Мојсијева говорио о Рођењу Христовом и завршио је мученички. Био је убијен на најсвирепији начин од стране Јевреја. Положио је главу своју за Господа и зато је и назван братом Господњим, може тако некако да се каже и по природи ствари зато што је он син Јосифов, али више је то заслужио својом вјером.

Видите, драга браћо и сестре, како се вјера пројављује на различите начине. Пројављује се и кроз пјесму анђела и кроз пророштва пророка и кроз проповијед мудраца, али се најдубље пројављује преко ћутања Пресвете Богородице и Светога праведнога Јосифа јер њихове душе слажу у срца своје Божије тајне, Божије истине. Њихова душа и срце пјева и слави и велича Господа без много ријечи, скоро без ријечи, али душа пјева и то је најузвишеније појање, и то је циљ. Из тог појања настаје све ово друго појање. Тако да се потрудимо да смјестимо Богомладенца Христа у срца своја и да без много ријечи свједочимо својим животом нашу свету вјеру, као што је говорио Патријарх Павле, а онда шта год будемо говорили, кад говоримо од

срца једна ријеч може бити значајнија од много ријечи.

Нека вам буду срећни ови благи празници и нека буде срећно и благословено крштење мале Магдалене, ћерке о. Игора и попадије. Нека се умножава здравље и радост и свака срећа у овој породици и међу свима нама! Амин, Боже дај! На многаја љета!

Христос се роди!”

[Сабор Пресвете Богородице у Цетињском манастиру](#)

mitropolija.com